

23. ՄԻԽՔՅ ՎԸՁԵՆ ԿԱԽԱԾԸ

Մեկ մարթըմ շատ շիվար կիլնը: Որթկարած ը, հըմեն հեվարին կը գա՛, ուր խաց կառնը, կուտը:

Ան մեկ էօր կերթա տա՛շտ, կըսը. – Վոլա՛, իս տոււն տը շինիմ ծի խա՛մար:

Փետ կը տա, ինչ խուղ կը փուրը, գիւգիւմըմ ոսկը կը թըռնը տուս:

Ան էլ կիլնը, կը գա մա՛տ գյեղի ռես, կըսը. – Իլի՛ յանքյ, գիւգիւմըմ ոսկը կընդիր իմ, արը՛ էրթանքյ, խանիմքյ, իս մընակ չըմ կա՛նա:

Ան էլ կըսը. – Գյընա՛, տու մընակ խան, տու խիղճ իս, քու իղաթեն խա՛ն:

Անդուցա կըլնի, յա մա՛ գյեղի գյըգիր, կըսը. – Աստծու սիրո՛ւն ըլնը, արը՛ յանքյ, գիւգիւմըմ ոսկը խանիմքյ, պերիմքյ, կես՛ ծի, կես՛ քյի:

Գյըգիր կըսը. – Գյընա՛, ֆըղկարա՛, խա՛ն քյի մընակ, իս չըմ ուտի քու մալ:

Ան էլ կիլնը, կերթա մա՛ գյեղին, մա՛ որ մարթ կերթա, կըսը. – Գյընա՛, տու մընակ խա՛ն քյի խա՛մար, տու խիղճ իս:

Ան էլ կիլնը, կը գա մա՛ տերտեր:

Կըսը. – Տերտեր, գիւգիւմըմ ոսկը յիմ կընդի տեղըմ, արը՛ խանիմքյ, կես՛ ծի, կես՛ քյի:

Տերտերն էլ կըսը. – Օրշնա՛ծ, դե ա՛րը յանքյ տոււն:

Առից, իպը տոււն, էսաց. – Կնի՛կ, պա՛խ, փետատ տո՛ւ, յանքյ ոսկիքյ խանիմքյ, պերիմքյ:

Էն էլ կիւնը, կերթա, գաւգաւմ ոսկիքը կը խանը, կառնը կը տա
շիվար մարթաւ քամակ, կը պիրը տունը:

Կըսը. — Կնի՛կ, տաւռ շինը՛:

Շիվար մարթաւն կըսը. — Նա գյետին խուրըմ փուրը:

Մարթ ըգխուր կը փուրը: Ան էլ կը պիրը, գաւգաւմ կը
մըտուցը շիվար մարթաւ փուր հինը, ըզշիվար վարթ կը սպանը,
կը թաւը խուր վե, խուր կը տա վերա:

Շիվար մարթ կը կորսը: Գյեղի ռես գյըտի, թի տերտեր գան
կորսըցըցիր:

Ան էլ կըսը. — Ահդ իւնը, իս հիտիվ ան իրիցուն ժամ չերթամ,
խաչ չըխանիմ իմ իրիս:

Յոթ տարը ուր տուն վե խաչ կը խանը, ժամ չերթա: Ինչ յոթ
տարը կը թումմը, մարթըմ կը գա մաւտ, կըսը. — Ռե՛ս, արը՛, էր-
թանք ժամ:

Ռես կըսը. — Անկարելի՛ յը, իս չըմ իգան ժամ, իս իմ տուն
հինը խաչ կը խանիմ, վըրե՞ կը գան ժամ:

Մարթ շատ հիվը կանը, կըսը. — Արը էրթանք հանա վար
ժամտան տըռան, մը՛ մըտնը միրս:

Ռես կիւնը, կերթա խիտ, կը տեսնա՝ տերտեր ընցիր հեռիվ
գյեղանկընին, կը գան ժամ:

Մարթն էլ ռեսին կըսը. — Իրիշի՛, թամաշա՛ արա:

Տեսավ, տերտեր ինչ տը մըտներ ժամտուն, սիվ եօցըմ իրի-
ցու վըզեն հարցըկվավ, զինք իտու տըռան սարդար: Տերտեր
մըտավ ժամտուն: Ան մարթ, ռեսն էլ կայնաժ թամաշա կանին: Տե-
սավ՝ ժամ էլավ: Ան սիվ եօց էլմէլ հարցըկվավ, իրի, զինք եզար
իրիցու վզի պիւր: Ձիրիցու վիզ կըքյից:

Մարթ ռեսին էսաց. — Կը տեսնա՞ս: Ան սիվ եօց օր կա, ան
իրիցու միխքյն ը: Չըմտավ ժամտուն, մըռաց տաւս, մեմեկ ուր
միխքյն ուր վըզեն կախաժ ը: Տաւ ժամտընեն վըրե՞ կը ռըկիս, ժամ-
տուն օր կա, Աստժու տուն ը:

Նուր ռես թորա արավ, իրի ուր ժամ:

